

338 vormen. Evengoed als de vogel kan ook de mens deze plant makkelijk vermeerderen door hem in de lente los te trekken en uit te planten. Donderblad is te koop in een groot assortiment rassen. Ze kunnen niet tegen natte voet: ze verkiezen een zonnige, droge standplaats en kunnen zelfs bijna zonder grond overleven. Vele plakaten donderblad bijelkaar aangeplant kunnen naast nestgelegenheid voor wilde bijen ook een voedselparadijs vormen voor allerlei bijen en vogels. Tegenwoordig ziet men steeds meer dat donderblad op gaasmatten wordt verkocht voor op schuine daken. In het bezoekerscentrum van De Kleine Aarde in Boxtel heb ik onlangs zo'n dak bewonderd. Het werd gepromoot als mooie maar vooral ook prima isolerende dakbedekking en helemaal passend in deze tijd. Over het feit dat daktuinen in de toekomst een extra drachtmogelijkheid kunnen bieden voor onze honingbijen werd echter met geen woord gerept. We moeten elke mogelijkheid tot verbetering van de voedselvoorziening voor onze bijen aangrijpen. Voor imkers met een bijenstal op een zonnige plek is het misschien een leuk idee met wat plakaten donderblad de bijenstal te verfraaien.

Bij bijensteken en nog veel meer

Het blad is erg vlezig. Als u de buitenste huid afpelt voelt u het slijmerige sap binnenin wat het blad zo vlezig maakt. Dit sap is erg waardevol en kan gezondheidsondersteunend werken. Omdat het sap licht giftig is wordt het hiervoor enkel uitwendig gebruikt. Een greep uit de gebruiksmogelijkheden: op wratten en likdoorns, op kleine brandwondjes, bij zonnebrand, op ontstoken huid, als gorgeldrank bij keelontsteking en - wat belangrijk is voor imkers - bij bijensteken! Het sap uit de bladeren werkt namelijk verkoelend en samentrekkend. Omdat het sap alleen in verse toestand werkzaam is zult u steeds het blad moeten vervangen door vers blad. Maar wanneer het op het dak van de bijenstal groeit, is het in ieder geval onder handbereik.

Ik hoop dat het telefoontje over de 'bijenzwerm' ertoe heeft geleid dat gewoon huislook voor imkers niet langer meer een gewone en onbeduidende plant is, maar een extra dimensie krijgt.

bijen CURSIEF nojd

Rik Oldeven

Het gaat nooit over

Met haar bevende handen heeft ze tenslotte het geld uit haar portemonnee gevestigd en nauwkeurig in guldens, kwartjes en dubbeltjes voor ons neergeteld. 'Het is toch echt lindehoning?' vraagt ze nogmaals.

'U houdt van lindehoning?' 'Nee', zegt ze. 'Mijn man. Mijn man is ook imker, weet u. Hij heeft er veel verstand van, hoor. Hij heeft wel 60 korven. En hij is gek op lindehoning. Het is toch wel lindehoning?'

Op verzoek van het bejaardencentrum hebben Wim en ik op deze zondag samen met enkele oude-ambachtfanaten een stand ingericht met informatie over bijen en met een piramide potjes honing op de voorgrond. Twee voor een tientje.

'Kan uw man niet zelf komen proeven?' 'Nee', zegt ze. 'Hij is boven. Hij kan de stoel niet meer uit. Slecht ter been. Suiker. En hij ziet ook slecht. Hij is 86. Maar imkeren doet hij nog steeds. En nog altijd op zondag na de kerk. Hoe laat is het nou?' Het blijkt kwart over 12. 'Dan moet ik opschieten'. We kijken elkaar vragend aan. 'U gelooft het niet, hè', zegt ze. 'Kom dan maar eens mee'.

In zijn stoel zit onze lindehoningimker. Van alle gehandicapten gemakken voorzien. Vóór hem een assortiment uit was vervaardigde kleinschalige bijenkorven. Door zijn bril gezien zijn het er wel 60. 'Ben ik op tijd?' vraagt ze. 'O, ja', zegt hij. 'Alles staat klaar'. Ze pakt uit een glazen kast een boek, legt het op haar knieën en begint bij een ezelsoor te lezen. Het gaat over de jager en het naar boven kloppen van het volk. Totdat hij is ingedut. 'Zo doen we dat al jaren', zegt ze. 'Hij houdt het de laatste tijd niet zo lang meer vol. Maar ik denk dat ik hem dit boek toch al wel zo'n 20 keer heb voorgelezen. 'Joustra' noemt hij het. Het is van Joustra. Kijk, hier staat het ook: Johan A. Joustra, Goes 1927'.